

5) приемането за прѣвозване по море на пътници или стоки и сключването на морски заеми съ залогъ;

6) мѣнителницитѣ и записитѣ на заповѣдь.

Чл. 280. За търговски сдѣлки се считатъ и слѣднитѣ, когато се упражняватъ като занаятъ:

1) изработването или прѣработването на движими вещи за смѣтка на други лица, съ исключение работата на дребнитѣ занаятчии;

2) банковитѣ и сарафскитѣ сдѣлки;

3) коммисионни, спедиционни и транспортни сдѣлки, както и сдѣлките на заведения за прѣвозване на лица;

4) сдѣлките на публичнитѣ складове;

5) сдѣлките на издатели на книги, както и разнитѣ сдѣлки на книжарници и търговци съ произведения по изкуството, а така също печатарскитѣ сдѣлки, съ исключение на дребнитѣ занаяти;

6) сдѣлките на производителитѣ, които обработватъ или прѣработватъ собственитѣ си произведения, и сдѣлките на рудната индустрия, съ исключение на дребнитѣ занаяти; и

7) посрѣдничеството по търговскитѣ сдѣлки.

Помѣнжитѣ сдѣлки се считатъ за търговски и въ какъвъ случай, ако тѣ не се сключватъ съ търговска цѣль, но отъ търговецъ въ кръга на търговията му.

Чл. 281. Всичкитѣ сдѣлки на търговецъ, които се отнасятъ до упражнението и поддържанieto на търговията му, се считатъ за търговски сдѣлки.

Продажбитѣ на дребнитѣ занаятчии, когато тѣ се явяватъ исклучително като упражнение на индустриално заведение, не се считатъ за търговски сдѣлки.